

Alice în Țara Minunilor

Adaptare după Lewis Carroll

Copyright © Catmint Books

Traducerea în limba română
Copyright © Editura Kreativ, 2026

Director editorial: Andrei Timar
Traducere din limba engleză și adaptare: Medana Croitoru
Tehnoredactare: SC Design Solutions Consulting SRL

ISBN 978-630-329-277-9

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CARROLL, LEWIS
Alice în Țara Minunilor / adapt. după Lewis Carroll. -
Livezeni : Kreativ, 2026
ISBN 978-630-329-277-9
821.111

www.editurakreativ.ro

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ.
Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată
sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice,
mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris
al Editurii Kreativ.

Cuprins

Capitolul 1	
În viziunea Iepurașului	5
Capitolul 2	
O baltă de lacrimi.....	16
Capitolul 3	
Cursa.....	25
Capitolul 4	
Mary Ann.....	35
Capitolul 5	
Omida	46
Capitolul 6	
Pisica Cheshire	58
Capitolul 7	
O nebunească petrecere cu ceai	72
Capitolul 8	
Jocul de croquet	84
Capitolul 9	
Povestea Falsei Broaște-Țestoase.....	97

Capitolul 10	
Cadrilul Homarului.....	111
Capitolul 11	
Procesul.....	125
Capitolul 12	
Apărarea	138
Capitolul 13	
Din nou acasă.....	148

Capitolul 1

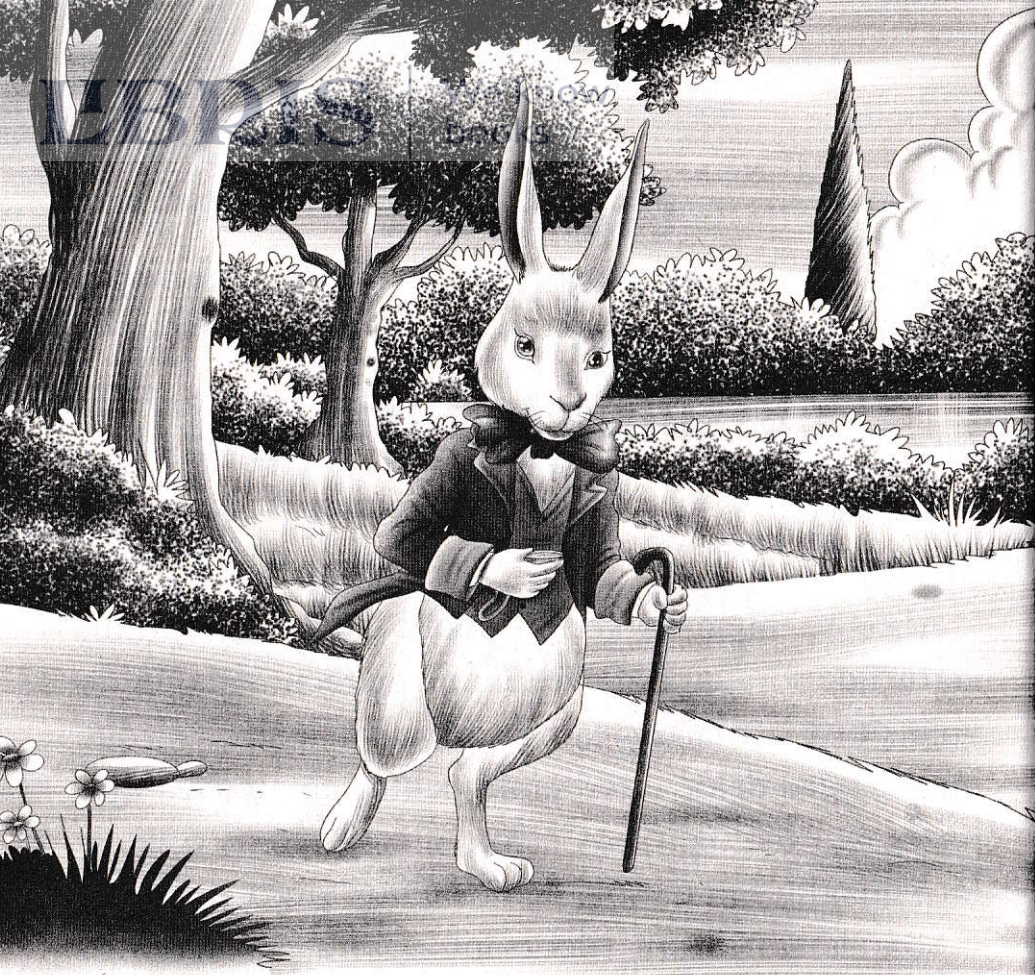

În vizuina iepurașului

Alice se plictisea teribil stând pe malul râului, alături de sora ei. Nu avea nimic de făcut. Se uită de vreo două ori la cartea pe care o citea sora ei, dar nu i se păru deloc interesantă pentru că nu avea nici poze, nici dialoguri. „Ce rost are să citești o carte fără imagini sau dialog?”, mormăi în sinea ei.

Soarele și căldura zilei o moleșiseră, iar acum se simțea obosită și somnoroasă. Alice se întrebă dacă n-ar fi o idee bună să se ridice și să culeagă niște margarete ca să îndeplinească un șirag, dar nu era sigură dacă merita efortul. Deodată, văzu un iepure alb cu ochi roșii trecând în fugă pe lângă ea. Iepurașul purta o vestă și părea nervos, bombănind ceva de genul: „Vai de mine! Vai de mine, o să întârzii”.

La început, Alice nu-i dădu prea multă atenție pentru că i se păru ceva normal (deși mai târziu avea

să se întrebe de ce nu i se păruse ciudat), dar când Iepurașul Alb se opri o clipă și scoase un ceas din buzunarul vestei, Alice se arată uimită. Nu mai văzuse niciodată un iepure cu vestă, darămite unul cu buzunare și ceas.

Curioasă, se ridică și începu să alerge după el, exact la timp pentru a-l vedea cum se face nevăzut într-o vizuină mare de sub un gard viu.

În clipa următoare, Alice coborî după el fără să se gândească cum va mai ieși de acolo. Vizuina continuă pe sub pământ ca un tunel, apoi urmă brusc un puț atât de adânc, încât Alice nici nu apucă să se dezmeticească înainte să cadă în gol.

În timp ce cădea, se gândea că fie fântâna era foarte adâncă, fie ea cădea foarte încet, asta pentru că avea suficient timp să se uite în jur și să se întrebe

ce s-ar putea întâmpla în continuare. Încercă să privească în jos, spre fundul fântânii, dar era prea întuneric ca să vadă ceva. Se uită apoi la pereți și văzu că erau căptușiți cu dulapuri și rafturi de cărți, dar și cu hărți și tablouri. Văzu chiar și un borcan pe care scria DULCEAȚĂ DE PORTOCAL, dar spre dezamăgirea ei era gol.

„După o căzătură ca asta, nu voi mai face atâta tam-tam când mă voi mai împiedica și voi cădea pe scări”, se gândi Alice. „Nici dacă aş cădea de pe acoperișul casei nu mi s-ar mai părea mare scofală. Cu siguranță cei de acasă se vor mira atunci cât sunt de curajoasă!” (ceea ce, probabil, era adevărat). Continuă să cadă, așa că nu putu să nu se întrebe oare câți kilometri parcursese. „S-ar putea să fiu aproape de centrul Pământului. Stai să mă gândesc... centrul este la aproximativ 6.000 de kilometri adâncime, cred...” (Alice învățase lucruri de genul acesta la școală și, chiar dacă nu era cel mai bun moment să-și etaleze cunoștințele, deoarece nu era nimeni prin preajmă ca s-o audă, considera că e un bun exercițiu). „Da, cred că este corect. Dar oare la ce longitudine și latitudine mă aflu?” (De fapt, nici nu știa ce înseamnă longitudine și latitudine, dar îi plăcea cum sună.)

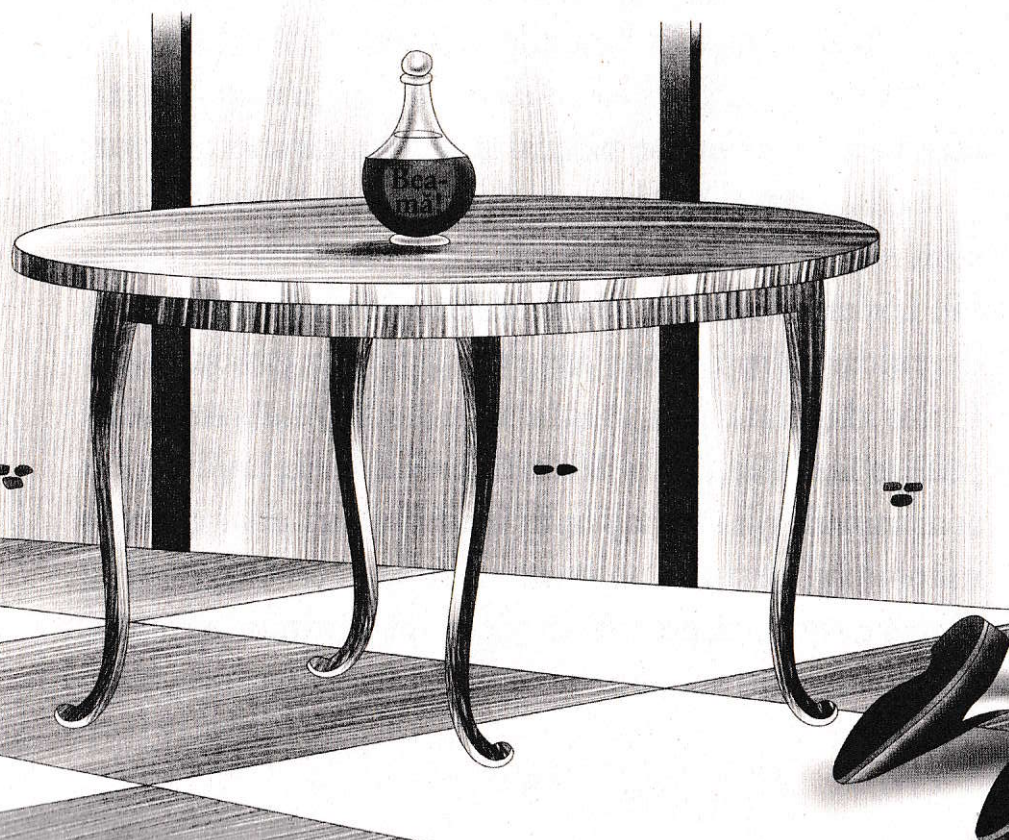
Apoi se gândi: „Mă întreb dacă voi cădea până în cealaltă parte a Pământului! Ar fi amuzant să ajung la oamenii care merg cu capul în jos, cei care trăiesc la... antipoți, parcă...” (de data asta era bucuroasă că nimeni nu o asculta, fiindcă era convinsă că nu folosise chiar cuvântul potrivit, adică antipozii), „...dar va trebui să-i întreb în ce țară suntem. «Vă rog, doamnă, aici este Noua Zeelandă sau Australia?»” (Încercă chiar să facă o reverență în timp ce vorbea – imaginați-vă că încercați să faceți o reverență în timp ce cădeți! Credeți că ați putea?) „O să creadă că sunt o fetiță prostuță. Nu, nu pot întreba. Dar... cine știe, poate o să văd scris pe undeva numele țării.”

Din ce în ce mai jos cobora Alice printre pereții fântânii... Curând se plictisi și începu din nou să vorbească singură. „Dinah o să-mi simtă lipsa diseară, sunt sigură de asta”, își spuse ea. (Dinah era pisica ei). „Sper că își vor aminti să-i dea niște lapte înainte de culcare. O, Dinah, aş vrea să fi aici jos cu mine! Chiar dacă nu sunt șoareci pe aici, poate ai putea prinde un liliac, care seamănă destul de mult cu un șoarece, să știi. Apropo, mă întreb însă dacă pisicile mănâncă lilieci...”

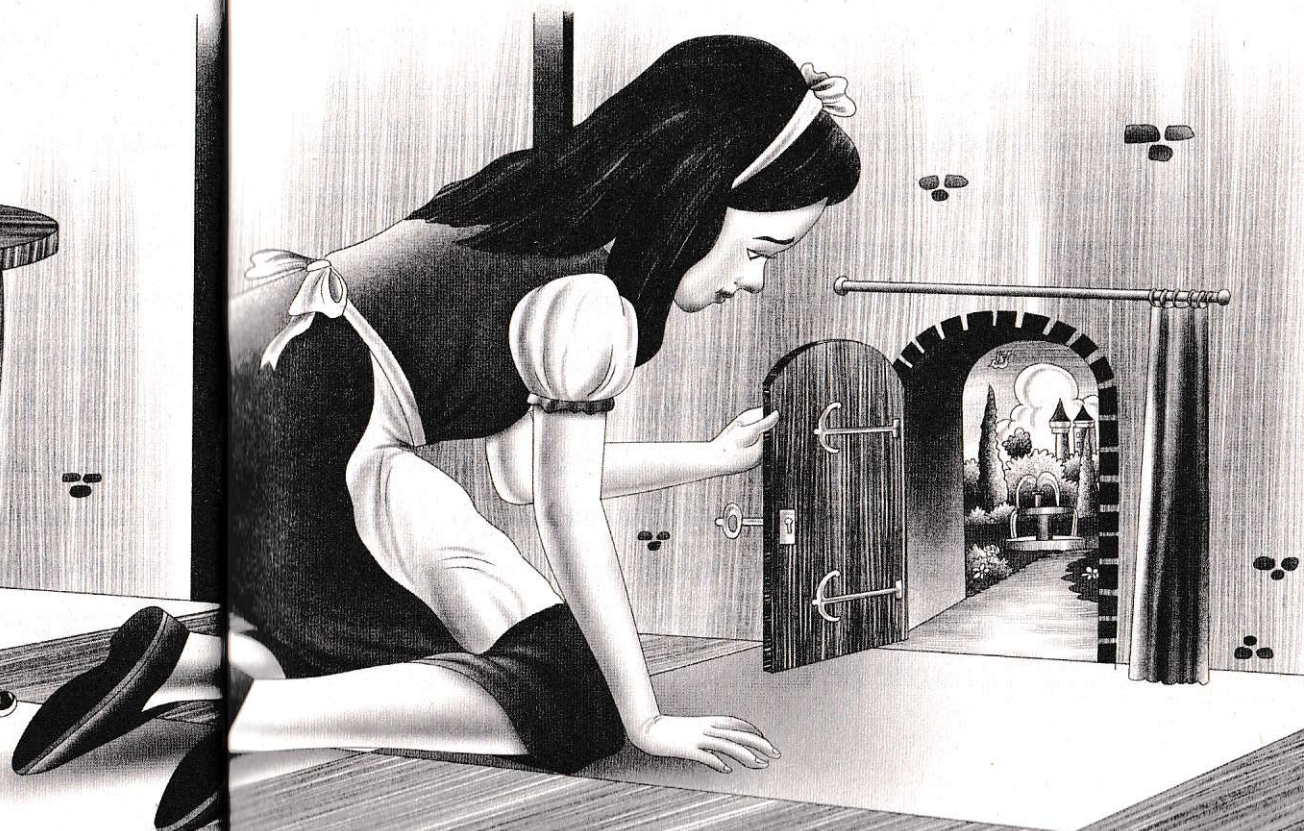
Alice simți că începe să o prindă somnul, dar continuă să se întrebe, aproape visând: „Chiar așa, oare

pisicile mănâncă liliaci? Sau liliicii mănâncă pisici?”. Nu reuși să răspundă la niciuna dintre întrebări. Imediat după aceea ațipi și visă că mergea cu Dinah, întrebând-o la modul cât se poate de serios: „Ei bine, Dinah, fii sinceră, ai mâncat vreodată un liliac?”. Chiar când se aștepta să primească răspunsul, Buf! Căderea ei luă sfârșit și ateriză pe o grămadă de crengi și frunze uscate.

Din fericire, nu se lovi și nu păți nimic așa că, într-o clipă, sări în picioare și se uită în sus, dar deasupra ei era întuneric. În față se vedea un pasaj lung, apoi

îl zări pe Iepurașul Alb gonind înaintea ei. Alice alergă după el cât putu de repede și ajunse exact la timp ca să-l audă spunând, în timp ce lua colțul: „Of, vai de urechile și mustățile mele, ce târziu s-a făcut!”. Dar imediat ce o coti după el, Iepurașul Alb dispăru, iar Alice se trezi într-un hol lung, jos și slab luminat, cu uși peste tot. Alice merse de-a lungul unui perete, încercând fiecare ușă, apoi de-a lungul celuilalt perete, dar nicio ușă nu se deschidea. Rămase pe loc tristă, întrebându-se cum va mai putea ieși vreodată de acolo.

JURNALUL MEU DE LECTURĂ

Alice în Țara Minunilor

Adaptare după Lewis Carroll

Numele _____

Prenumele _____

Clasa _____

Școala _____

Localitatea/județul _____

Număr de capitole _____

Am ales să citesc această carte deoarece _____